

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5021

гр. София, 14.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **4703** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание изпратена от Дирекция „Инспекция по труда“ София жалба от „БИО СТЕЙМ ТРЕЙД“ ЕООД, [населено място], депозирана от В. П.-С. от АК – Враца, с която са оспорени дадените в т.7 и т.8 от Протокол за извършена проверка №ПР2411607/24.04.2024 г. предписания – работодателят да начисли във ведомост за заплати разликата до пълния размер на дължимото и уговорено трудово възнаграждение на Д. Р. Д. за положения от нея труд през м. февруари 2024 г. (за дните 28 и 29.02.2024 г.) и през м. март 2024 г. (за 01.03.2024 г.), съгласно чл.128, т.1 КТ в срок до 09.05.2024 г. В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорените актове на основание чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК. Последното е мотивирано с твърдение, че предварителното изпълнение би довело до значителни и труднопоправими вреди, които по своя характер биват не само имуществени (заплащане на възнаграждение за дни, в които служителът не е изпълнявал трудовите си функции на работното си място и на обезщетение по чл.221 КТ, доколкото ТПО е прекратено на основание чл.327 КТ), но и неимуществени (примар за останалите служители и създаване на порочна практика.

От ответника е изпратена административната преписка.

Съдът, като прецени искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорените актове и изложените в тази насока доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

С оспорените в настоящото производство предписания на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ на дружеството жалбоподател е разпоредено да начисли във ведомост за заплати разликата до пълния размер на дължимото и уговорено трудово възнаграждение на Д. Р. Д. за положения от нея труд през м. февруари 2024 г. (за дните 28 и 29.02.2024 г.) и през м. март 2024 г. (за 01.03.2024 г.), съгласно чл.128, т.1 КТ в срок до 09.05.2024 г.

Съгласно чл.405 КТ принудителните административни мерки по ал.1 на чл.404 КТ могат да се обжалват по реда на АПК. Обжалването не спира изпълнението на принудителната административна мярка.

Следователно в случая предварителното изпълнение на акта е допуснато по силата на закона, в който случай приложимият ред за разглеждане му е този, предвиден в чл.166, ал.4 АПК. Съгласно посочената разпоредба допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

С оглед обстоятелството, че искането е инкорпорирано в жалба срещу подлежащи на оспорване пред съд индивидуални административни актове, подадена от лице, техен адресат, чиято правна сфера засягат неблагоприятно, съдът приема, че направеното с жалбата искане за спиране е допустимо. Поради това изпълнението може да бъде спряно до влизането в сила на съдебен акт, с който жалбата срещу ПАМ е оставена без разглеждане, респ. до влизане в сила на акт по съществото на спора.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл.166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предпоставя обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е

определена по вид и размер. Тъй като става въпрос за изключение от принцип тълкуването на законовите предпоставки е само *stricto sensu*.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл.60, ал.1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение.

В случая искането е основано на твърдения за настъпване на значителни имуществени вреди за дружеството, изразяващи се в заплащане на възнаграждение за дни, в които служителят не е изпълнявал трудовите си функции на работното си място и на обезщетение по чл.221 КТ, доколкото ТПО е прекратено на основание чл.327 КТ и неимуществени - пример за останалите служители и създаване на порочна практика.

По отношение на първото твърдение, съдът намира, че същото е относимо към случая, но не е подкрепено със съответните доказателства, за да се извърши преценка за пропорционалността им съобразно защитения от закона интерес. Доколкото не се сочи размер на плащанията, критерият "значителност" е невъзможно да бъде преценен и не е доказан. Извод за незначителност на твърдяните имуществени вреди може да се направи от факта, че разпореденото начисляване на трудово възнаграждение е само за три работни дни от два календарни месеца. Дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен този административен акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат да възстановяване от Държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Посочените като неимуществени вреди съдът намира, че също не могат да обосноват основателност на искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорените актове.

В заключение, дружеството работодател не доказва, че предварителното изпълнение на задължителните предписания по т.7 и т.8 от Протокол за извършена проверка №ПР2411607/24.04.2024 г. би му нанесло значителни или трудно поправими вреди, които да засягат или накърняват негови водещи интереси, които са със същата или по-висока степен на важност от тези на публичния интерес, който законът охранява. Нивото на засягане на дейността на работодателя, свързана с евентуално разходване на средства не е по-голямо от необходимото за постигане на целите на предварителното изпълнение на акта.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че жалбоподателят не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, налагащи спиране на допуснатото предварително изпълнение на актовете.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорените ПАМ, поради което същото следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК
Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното от „БИО СТЕЙМ ТРЕЙД“ ЕООД, [населено място] искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на дадените в т.7 и т.8 от Протокол за извършена проверка №ПР2411607/24.04.2024 г. предписания – работодателят да начисли във ведомост за заплати разликата до пълния размер на дължимото и уговорено трудово възнаграждение на Д. Р. Д. за положения от нея труд през м. февруари 2024 г. (за дните 28 и 29.02.2024 г.) и през м. март 2024 г. (за 01.03.2024 г.), съгласно чл.128, т.1 КТ в срок до 09.05.2024 г.
Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: